

Sygn. akt IV CSK 225/15

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa Z. N.
przeciwko A. K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 października 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z dnia 22 października 2014 r., sygn. akt V ACa 486/14,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powód zarzucił Sądowi Apelacyjnemu naruszenie w zaskarżonym wyroku art. 153 k.c. w związku z art. 45 ust. 1 i art. 31 ust. 3 Konstytucji przez przyjęcie, że dopłata pieniężna, o której mowa w art. 153 k.c., może być zasądzona tylko w toku postępowania rozgraniczeniowego. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnił występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, sprowadzającego się do pytania, czy dopłata pieniężna, o której mowa w art. 153 k.c., może być zasądzona tylko w toku postępowania rozgraniczeniowego. Ponadto powołał się na potrzebę wykładni art. 153 k.c. w zakresie dotyczącym tej dopłaty.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa.

Jeżeli podstawę wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania stanowi potrzeba wykładni, konieczne jest nie tylko określenie przepisów wymagających wykładni, ale i wskazanie, na czym polegają dotyczące ich poważne wątpliwości lub rozbieżności w orzecznictwie sądów albo co przemawia za odejściem od dotychczasowej ich wykładni (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01 i z dnia 10 października 2013 r., II UK 235/13).

Podniesiona przez powoda kwestia dotycząca art. 153 k.c. nie może być uznana za istotne zagadnienie prawne we wskazanym wyżej rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 1 k.p.c., ani za okoliczność przemawiającą za podnoszoną przez pozwanego potrzebą wykładni art. 153 k.c. Za tym, że dopłata pieniężna, o której mowa w art. 153 k.c., może być - tak jak przyjął Sąd Apelacyjny - zasądzona tylko w toku postępowania rozgraniczeniowego przemawia jednoznacznie brzmienie tego przepisu w powiązaniu z wskazaną przez Sąd Apelacyjny funkcją tej dopłaty, ściśle łączącą się z postępowaniem rozgraniczeniowym: zastosowanym w nim, wymienionym w art. 153 k.c. na ostatnim miejscu, kryterium rozgraniczenia. Tym samym brak argumentów przemawiających za podjęciem przez Sąd Najwyższy podniesionego przez skarżącego zagadnienia na potrzeby rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej powoda do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 6 i § 13 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013.461).